

וילודות בתוך שנתן נינחו, והא ודאי מילד אוילד [והרי רובן מתעברות וילודות בתוך שנתן, ואם כן, ודאי שאף זו ילדה ביד הגוי] והולד שנולד ביד היישראלי לאחר שנתה אינה בכור? ⁽⁴⁾

וכי לימא רבינו ישמעאל ברבי מאיר — המובה בהמשך הסוגיא — סבירא ליה, דחויש למיעוטא. ⁽⁵⁾

ומשנין: אפילו תימא רבנן סבירא ליה לרבי ישמעאל, ומכל מקום לא קשייא:

ומשם דברי אולי רבנן בתר רובא, ברובא דאיתיה קמן [רוב שמנצא לפניו] בגון תשע הנויות מוכרות בשר שחוטה ותשע מוכרות בשר נבילה ונמצא בשר שאין אלו יודעים מאייה חנות יצא, וכן סנהדרין שרובם מכרים את הדין —

אבל רובא דלטוא קמן [רוב שאיןו לפניו] וכרוב זה שהוא אומרים רוב בהמות

של הדיוון לילידה שאצל היישראלי נמצא שלידה לששה חדשים], מכל מקום כיוון דאם איתא דזה הولد שלידה קמן הוא ראשון, אשתחח שלא ילדה תוך שנתה, וכיוון דרובן يولדות תוך שנתן, יש לומר שהנולד קמן הוא בנה השני. ומהו למה שכתו התוספות לקמן כ א דרוב בהמות מתעברות כשרואיות להתעבר, אם כן, על כרחך ים יולדות בנותה השה חדשם, שאחר שלשים ים הן ראויות להתעבר, אבל לדעת רמב"ן אין הכרח לדבריהם. [וראה בהערות שם].

5. הוא הרין דרבבי עקיבא מצי למידך כן, דהא לא פlige ארבי ישמעאל דמיין ואילך היי ספק בכור, וכמבואר בחלוות הרמב"ן, אלא דרבבי עקיבא באמת חייש למיעוטא, וכמבואר במסקנת הגמרא לקמן כ ב, וראה רשות".

ואותו דם הוה ولד אלא שהפילה, ונקרו "טינוף"⁽³⁾ ואף שאין כאן ולד גמור, ובבכמה גמה סימן לוולד: שיליא, ובאהשה: שפיר [ערו שיש בו צורת הולד] ושיליא. ו王某 טינפה תחיללה ושוב ילדה בהתוך שנתה, ואין זה בכור, וכן בכוולם. ולפיכך:

זה הכלל: כל שידוע שביכרה אצל הגוי, אין כאן לכחן כלום, וכל שידוע שלא ביכרה אצל הגוי, הרי זה הולד שנולד — לכחן. ואם ספק אם ביכרה: יאכל הولد שנולד אצל היישראלי במומו לבעלים, ואין להקריבו שמא חולין הוא בעזורה.

גמרא:

שנינו במשנה: עז בת שנתה ודאי לכחן, מכאן ואילך ספק:

ומקשין: מיבן ואילך ספק! ? ואמאי! ? זיל בתר רוב בהמות, רוב בהמות מתעברות

אצל הגוי לא ילדה אלא בסוף שלוש זמני הרוינה הלווא הוא חמץ חדשם, וצורך תלמודן.

3. על פי רבינו גרשום. וראה לקמן כא ב "היכי דמי טינוף".

4. כתוב החזון איש בכורות כ ה: נראה, דאר בילדיה يوم ראשון של שנה שנייה אייכא רובא, ואף אם תמצى לומר לדיליכא רובא يولדות בת ששה חדשם, [פירוש, דלא כויה יש להקשות: כיוון שרוב בהמות يولדות בתוך שנתן ואין לנו רוב להקדמים הלידה מסוף שנתן, אם כן, כשבור רק יום אחד שבו ילדה, איך נאמר שודאי ילדה אצל הגוי, והרי נמצא שאתה אומר: רוב בהמות يولדות לששה חדשם, כי אחר שלידה אצל הגוי לא קיבלה זכר שלשים ים, ועוד חמישה חדשם